

мереніе то това, какво то толкъка сватый злато-
дсгъ, и казва: Той, сирѣчъ богатый, като видѣлъ
сиромаха Лазаря да се спокойствѣва на Авраамо-
во то лоно, кого то понапредъ знаеше онъ чи є
сиромахъ голъ, и сичкійо въ раны, а сега облечено
сось Боготканно укращеніе Божественнагш свѣта,
това онъ като видѣлъ запалилъ и горелъ повече
отъ зависть, нежели отъ Геенскойя пламень. „За-
вистію бо растлѣкаша сѧ, нежели Ге-
енною“ А като чулъ той богатый отъ Авраама, чи
Лазарь неможе да отиде при него: зашо то има
помеждъ имъ голѣма пропасть, наченалъ да моли
Авраама за да проводи Лазара въ неговыиа домъ,
сирѣчъ като видѣлъ, чи неще да може да отиде
Лазаръ въ вѣчна мѣка при него за да се мѣчи за-
едно сось него, то молилъ Авраама баремъ да го
проводи въ міръ въ предишниа мѣ вѣдній жи-
вотъ, само да го не глѣда въ Авраамовата пазва
като се спокойствѣва. Завистію бо растлѣка-
ша нежели Геенною. Но като се наход-
даше въ мѣка та той богатый, не требаше ли да
иска да отиде онъ самъ на Авраамово то лоно, а
не да выка и Лазара при себѣ си въ вѣчна та
мѣка; требаше коистиннѣ: но завистливыи не глѣ-
да толкъ за свое то добро, колкъ то за золото на
ближнаго своего, сирѣчъ онъ былъ желалъ да ви-
ди Лазаря во адѣ при себѣ си, нежели себѣ си и
Лазаря въ рай. А за комъ причина; за таа. зато
то, Печалію бо естъ въ благополучїи
ближнагш зависть.